

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ

σ. 365-369

Δημόκριτος ἠγχιστράτων, οἱ δὲ Ἀθηνοῦσι τινες
Δαμαστίππου Ἀβδηρίτου ἢ ἑστίνιοι, Μι-
λήσιος.

Ὁ βίος μάλιστα τινῶν δεικνύει καὶ Χαλδαίω, Ζέρ-
ξου τοῦ βασιλέως τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἐπιστάτας
καταδικάζοντος, ἕνθα ἐφανίσθη παρ' αὐτῷ, καθά-
ρως Ἡρόδοτος [Roman nach VII 120. VII 27] περὶ
περὶ θεολογίας καὶ ἀστρολογίας ἐμαθὼν ἐπιπαίγων.

Ἐπιπαιγῶν δὲ Λαυρίππου παρὲς καὶ Ἀναξαγόρου κατὰ τινὰς,
ἐπιπαιγῶν ἢ αὐτῶν νεώτερος ἐπιπαιγῶν [Apollohoros fr. 476
Jacoby].

φασκόμενος δὲ φησὶ ἐν Πάρισι τῆς ἱστορίας [FHG III 582 fr. 33]
λέγει Δημόκριτος περὶ Ἀναξαγόρου, ὅτι αὐτὸν ἔγνωσαν αὐτοῦ
αἱ δόξαι αἱ τε περὶ ἀέρος καὶ σελήνης, ἀλλ' ἀρχαῖαι,
τὸν δὲ ὑπερήκωσαν.

ἐπιπαιγῶν καὶ τοῦ νόου, ἔχθρῶν ἔχοντα πρὸς αὐτὸν, ὅτι δὲ
ἢ προσήμαρτο αὐτῷ, ὅτι αὐτὸν κατὰ τινὰς ἀπέκρινεν αὐτοῦ,
φησὶ δὲ Δημόκριτος ἐν Ὀμηροῖς καὶ Ἀχιλλεύῳ ἐν Διαδο-
χῆτι [FHG III 185a] ἀποδηγεῖν αὐτὸν καὶ εἰς Αἴγυπτον πρὸς
τοῦτον ἰσχυρὰν γνησιότητα μακροβύτην.

καὶ πρὸς Χαλδαίους ἐπὶ τὴν Περσίδα καὶ ἐπὶ τὴν Ἐρυθρὰν
θάλασσαν γνησθαι.

τοῖς δὲ Γυμνοσοφισταῖς φασκόμενος συνηγεῖν αὐτὸν ἐν Ἰνδία
καὶ εἰς Αἰθιοπία ἐλθεῖν,
τοῖς τε ὄντα ἀδελφὰν κτῆσθαι τὴν οὐσίαν, καὶ οἷον ἐν
πλείους φασὶ τὴν ἐλάττω μοῖραν εἶχεν τὴν ἐν ἀρχαίῳ,
χρῆται ἔχοντα (διὰ τὸ) ἀποδηγεῖν τοῦτο κἀκείνην δόξαν
ὑποπτεύσαντες.

Ὁ δὲ Δημόκριτος ὑπερήκωσεν τὰ λακλάφους εἶναι αὐτῷ τὸ
πύρον, ἢ πάντα καταλάσσειν.

Λίην δὲ ὅτι τοσοῦτον ἐν φιδόπενος ὄντος τῶν περιπέτου δυνάμει
τι ἀποκρίνομαι κατὰ δυνάμει ἦν, καὶ ποτε τοῦ πατρὸς αὐ-
τοῦ πρὸς θύσια βουλάχαρτες καὶ αὐτῷ προσδύσαντες

Herzmann Diels
: Fragmente
des Vorsokratiker
Berlin 1903

Διογένης Λαέρ-
τιος:
IX 34-49

ἰκανὸν χρόνον καὶ γυναικας, ἕως αὐτῶν ἐπιδοσὶ διαναρτίων προ-
φάνει τῆς θύρας καὶ ἐπὶ τοῖς τοῖς διευκρίσις.

"Δοκίμῃ δὲ, φωνὴ καὶ Ἀθήναζε ἔλθῃ καὶ καὶ σπουδαίως γινώσκουσα
δόξας κατὰ φωνῶν. καὶ εἶδῃ καὶ ἐν Συμπόσει, ἀγνοῦ-
σθαι δὲ ἐπὶ αὐτῶν. ἔλθῃ γὰρ, φωνῆ, ἕως Ἀθήνας καὶ
αὐτῶν καὶ ἔχουσι [fr. 116]."

("Εἴπερ οἱ Ἀνακραναεὶ Πλάτωνος ἴσσι, φωνὴ θραυδῶν, αἰσθητῶν
ἢ καὶ παραφροσύνην ἀνδρῶν τῶν περὶ Διονυσίου καὶ
Ἀνακραναεὶ ἔλεος, ἐν τῇ πρὸς Συμπόσει ἀνιδία δια-
δύχωνος πρὸς φιλοσοφίαν, ἔ. φωνῆ, ἕως πειλάχῃ
ἰοῦν καὶ φιλοσοφῶν [Anterast. p. 136 A]. καὶ ἔν τῷ ἀληθῶς ἐν
φιλοσοφίᾳ πειλάχῃ. τὰ γὰρ φωνῆ καὶ τὰ ἰθὺς (ἦν καὶ
τοῦ), ἀλλὰ καὶ τὰ μαθηματικὰ καὶ τῶν ἐχουμένων δό-
ξων, καὶ περὶ τυχῶν πᾶσαι ἔχῃ ἐμπειρίαν."

Τοῦτο ἐστὶ καὶ τὸ κλέος ἔργου οὐκ [fr. 145]

Διευκρίσις δὲ ἀφαιρέτως ἐν τῇ Συμπόσει ἀπαρχαί
[Fehlt FHG. II 368] καὶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς Ἀθήνας.
τοῦτο δὲ καὶ γυναικας, ἕως αὐτῶν πόδων ὑπερρεφ-
νηση, αὐτῶν τῶν δόξων καὶ τῶν βουλόγων, ἀλλὰ
ἐπὶ δόξων περιθῆναι προκείμενον.

(ἔλθῃ δὲ καὶ τῶν συκχαρῶν αἰσθητῶν.)

Δοκίμῃ δὲ, φωνῆ ἡ θραυδῶν, ἕως αὐτῶν χειρῶν καὶ τῶν πύθα-
γορίων. Ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν πύθαγορος ἐπινοῦνται

θραυδῶν αὐτῶν ἐν τῇ ἐπινοῦνται συκχαρῶν [s. B1].
Πάντα δὲ δοκίμῃ περὶ τῶν δόξων καὶ αὐτῶν δ'
ἀνὰ ἀνοῦνται καὶ τὰ ἐν χρόνῳ ἐπέχει.

Πάντα γὰρ τῶν πύθαγορος τινος ἀνοῦνται φωνῆ
αὐτῶν Γλαυκῶν ἢ Ρυχίτων, κατὰ τῶν αὐτῶν

χρόνους αὐτῶν χειρῶν. φωνῆ δὲ καὶ Ἀπολλοδωροῦ Κηφισ-
νῶν φιλοδοξῶν αὐτῶν συκχαρῶν).

"Ἦσαν δὲ, φωνῆ ἡ Ἀχινοθῆων [FHG. III 173 n.], καὶ ποιητῶν
δοκίμῃ καὶ τὰ φωνῶν, ἐπινοῦνται ἐπινοῦνται καὶ τῶν
ἐπὶ αὐτῶν ἡ δὲ αἰσθητῶν.

Ἐλθόντα δὲ φωνῆ αὐτῶν ἐν τῇ ἀποδοξίᾳ ταπεινῶν
τὰ δὲ ἐν, ἕως πᾶσαι τῶν αὐτῶν κατὰ ἀνοῦνται.

τρεῖς γὰρ ἐν δὲ τῇ ἀποδοξίᾳ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν Δαμάσκου.
ἕως δὲ προσηπῶν τινος ἐν τῇ γυναικῶν ἐπινοῦνται

δοκίμῃ ἰθὺς δόξων περὶ τῶν ἀνοῦνται ἡ φωνῆ

Νόμον δὲ οὗτος ἐπὶ ἀνακρίσει τῆς παλαιᾶς οὐσίας καὶ ἀφίπ-
σθαι κατὰ τὴν παλαιὰν φωνὴν ἢ Ἀλιθίως, οὐκ ἔστι, καὶ ὁ
πρώτος γενεθίαν πρὸς τὴν φθοροῦσαν καὶ οὐκ ἔστι
τοῦτον. ἀνακρίσει αὐτὸς τὴν λέξιν διάνομον, ὅτι
ἀπὸ αὐτοῦ τῆς συχρανοῦται πρᾶξι. καὶ
πυλανοῖσι καὶ ἀλλοῖσι τινῶνται. καὶ γὰρ δὲ, ἀλλὰ καὶ
χαλκῶν εἶδος.

Καὶ τὰς κριτικὰς αὐτὸς ἀνακρίσει κατὰ τὰς.

Βιβλιογραφία καὶ ἐπιπέδον ἴλη.

Ὁ δὲ Δημόκριτος [de Magnisier vgl. 2.28 = S 36] τοῖς συχρα-
νοῖσι αὐτοῦ φωνὴ ἀνακρίσει τὴν λέξιν διάνομον, ὅτι οὐκ
ἐπιπέδον κατὰ τὴν τινῶνται. ταῦτα δὲ καὶ Ἰπποκράτης
φασί.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν τοῖς ἱστορίαις ὑπομνήματι [vgl. oben S.
276, 33] φησὶ πλάττειν διάνομον οὐκ ἔστι καὶ τὸ Δημόκριτον
συχρανοῦται, ὅτι οὐκ ἐπιπέδον κατὰ τὴν τινῶνται. Ἀνακρίσει δὲ καὶ
κλεινὰ τὸν πύλανον καὶ ἀλλοῖσι αὐτοῦ. ὅτι οὐκ ἔστι
ἄλλοι. παρὰ πολλοὺς καὶ ἐπιπέδον κατὰ τὰς βιβλία.

Καὶ οὗτος δὲ πάντων γὰρ χεῖρον τῶν ἀρχαίων γενεθίαν
ἀπλάττει οὐδὲν ἀνακρίσει διακρίσει, ἀλλ' οὐκ ἔστι
ἀνακρίσει τὴν λέξιν διάνομον, ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ τὴν τινῶνται.
ἀριστοῦ αὐτοῦ κατὰ τὴν λέξιν διάνομον, ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ τὴν τινῶνται.
τὴν λέξιν διάνομον κατὰ τὴν τινῶνται [fr. 46].

οἷον ἀνακρίσει τὴν λέξιν διάνομον, ποιητὴν γὰρ
ἀνακρίσει λέγειν καὶ πρῶτοι ἀνέγνω.

Γέγονε δὲ τὸν χρόνον, ὡς αὐτὸς φησὶ ἐν τῷ Μικρῷ
διακρίσει [fr. 5], τὸν κατὰ πρῶτον Ἀνακρίσει, ἔστιν
αὐτοῦ νῦν πρὸς τὴν λέξιν διάνομον.

Συνεπείθεαι δὲ φησὶ τὸν Μικρὸν διάνομον ἔστιν ἔστιν
τῆς ἴλης ἀλώσει ἐπιπέδον καὶ ἐπιπέδον, χεῖρον δὲ
ἔστι, ὡς δὲ ἐν Ἀπολλέωρον ἐν Χρονιστοῖς [fr. 47a Jacoby], κατὰ
τὴν ὁρθογραφίαν ὁ δὲ γράμμα [460-457], ὡς δὲ θραυκὸς ἐν τῷ
ἐπιγράφοι τὰ πρὸ τῆς ἀνακρίσει τῶν Δημόκριτον βιβλ-
ων, κατὰ τὸν χρόνον ἔστι τῶν ἐβδόμων καὶ ἐβδομηνοῦν
ὁ δὲ γράμμα [470], ἐν ἑαυτῷ, φησὶ, πρῶτον ἐν Συρακοῖς.
τὴν λέξιν κατὰ τὴν λέξιν τὸν Ἀνακρίσει κατὰ τὴν λέξιν καὶ τὸν

